

atque ita Aristoph. Thesmoph. 598. Apollon. Rh. I. 589. Herodot. VIII. 71. Theocr. X. 51. Scholiasta ejus ad I. 862. Hesychii MS. et Suidae editio princeps; Callimachi MSS. in H. Cer. 48. quos jure sequitur Ernestius, cujus notam adeas. Per duplicem ν scribunt Moeris et alii plures. Toup. in Suid. I. p. 58. et II. p. 201. ait poetas $\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu\nu\acute{\epsilon}\iota\nu$ dicere, quod prosae orationis scriptores $\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu\acute{\upsilon}\epsilon\iota\nu$ vocabant: vid. Schaefer. ad Gregor. p. 502. Verbum est Ionicum quo saepe utitur Herodotus; exempla ex Hippocrate et aliis con-gessit P. Leopardus Em. I. 24. Non in $\acute{\epsilon}\lambda\iota\nu\nu\acute{\omega}$ tantum, sed in aliis quoque vocibus, ubi per formam licet, eadem obtinet scripturae diversitas. $\acute{\epsilon}\rho\iota\nu\nu\acute{\epsilon}\varsigma$ per duplicem ν plerumque scribitur: $\acute{\epsilon}\rho\iota\nu\acute{\upsilon}\varsigma$ tamen tuetur Brunck. ad Theb. 490. atque ita exstat in fragmento Tragici cujusdam, Sophoclis, ut credit Wetstenius, quod ille in Prolegomm. ad Nov. Test. II. p. 6. ex folio palimpsesto Codicis Claromontani descripsit. Ita quoque MS. Palatinus Anthologiae; Codex Townleianus Scholiorum in Homerum ad Il. A. 4. a Porsono collatus; Hesychii MS. teste N. Schowio; Inscriptio Herodis Attici ap. Arcudium et Sponium Misc. Erud. Ant. p. 323. et alia in-scriptio apud Muratorii Anecd. Graec. T. V. p. 8. Phrynichus Appar. Sophist. MS. a Bastio citatus Epist. Crit. p. 137. ita scribit. $\acute{\alpha}\rho\iota\kappa\iota\nu\acute{\upsilon}\nu\alpha\iota$ δι' ἐνός ν . οἱ δὲ διὰ δύο γράφοντες, ἀμαρτάνου-σιν. In Homer. Il. B. 813. editur $\mu\upsilon\upsilon\sigma\kappa\acute{\alpha}\rho\theta\mu\iota\omicron$ $\mu\upsilon\upsilon\sigma\iota\nu\eta\varsigma$. sed recte apud Platon. Cratyl. II. p. 50. ed. Basil. sec. et Herodian. $\mu\upsilon\upsilon\sigma\iota\nu\eta\varsigma$. atque ita Steph. Byzant. in v. Etymol. M. p. 279, 6. Apollon. Rhod. I. 604. 634. $\mu\upsilon\upsilon\sigma\iota\nu\alpha\iota\omicron$ habet Herodotus. $\sigma\acute{\iota}\kappa\iota\nu\eta\varsigma$ an $\sigma\acute{\iota}\kappa\iota\nu\eta\varsigma$, saltatio Satyrica, scribendum sit, difficile est judicare: vid. Valcken. ad Ammon. p. 83. (*Critical Review* LXXXVIII. p. 132.)

Ibid. Προσδερχθῆ. Videat. De aoristo formae passivae, sensu activo vid. Matthiae Gr. Gr. §. 493. and *Remarks* T. I. p. xlvi.

54. Πρόχειρος. Prae manibus. Paratus. ἔτοιμος. Hesych.

Ibid. Φάλιον. Annulus ferreus fraenorum, teste Piersono ad Moerin p. 420.

55. Νίν. Schol. B. αὐτὸν, sc. *Promethea*: sed potius αὐτὰ, sc. ψαλία.

56. Ραιστήρ. Malleus. a $\rho\alpha\acute{\iota}\omega$ ferio. σφύρα σιδηρᾶ μονοκέφαλος. Hesych. Schol. Venet. ad Il. Σ. 477. Ραιστήρα σφαῖραν (1. σφύραν) σιδηρᾶν. παρὰ τὸ $\rho\alpha\acute{\iota}\zeta\epsilon\iota\nu$, ὃ ἔστιν ἐνεργεῖν

57. Ματάω. Moror. Ματᾶ. διατρῖβει. χρονίζει. Hesych. ex emendatione Toup. T. IV. p. 90. probante Schowio. Theb. 36. κατοπιῆρας στρατοῦ Ἐπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὁδῶ. Eumen. 142. ἰδώμεθ', εἴ τι τῶνδε φορομίων ματᾶ.